

INSO
20059
1st. Edition
2016

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran
سازمان ملی استاندارد ایران
Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران
۲۰۰۵۹
چاپ اول
۱۳۹۴

پلاستیک‌ها – سامانه‌های لوله‌گذاری – روش
ارزیابی درجه پراکنش رنگدانه یا دوده در
لوله‌ها، اتصالات و آمیزه‌های پلی‌الفینی

**Plastics - Piping systems –Method for
the assessment of the degree of
pigment or carbon black dispersion in
polyolefin pipes, fittings and
compounds**

ICS:23.040.45 , 23.040.20

MAHCO

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۳۵۸۳۸ مورخ ۲۰۶/۳۵۸۳۸ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است.

تدوین استاندارد در حوزه های مختلف در کمیسیون های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرف کنندگان، صادر کنندگان و وارد کنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان های دولتی و غیر دولتی حاصل می شود. پیش نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی نفع و اعضای کمیسیون های فنی مربوط ارسال می شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیته ملی مرتبط با آن رشتہ طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می شود.

پیش نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان های علاقه مند و ذی صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می کنند در کمیته ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین المللی الکترونیک (IEC)^۲ و سازمان بین المللی اندازه شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی های خاص کشور، از آخرین پیشرفت های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین المللی بهره گیری می شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می تواند با رعایت موازین پیش بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان می تواند به منظور حفظ بازارهای بین المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه بندی آن را اجباری نماید. همچنان برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرگانی، ممیزی و صدور گواهی سیستم های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست محیطی، آزمایشگاه ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) و سایل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن ها اعطا و بر عملکرد آن ها نظارت می کند. ترویج دستگاه بین المللی یکاهای کالیبراسیون (واسنجی) و سایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International ElectrotecAnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Metrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

«پلاستیک‌ها – سامانه‌های لوله‌گذاری – روش ارزیابی درجه پراکنش رنگدانه یا دوده در لوله‌ها، اتصالات و آمیزه‌های پلی‌الفینی»

سمت و / یا نمایندگی

ISIRI TC 138 رئیس کمیته فنی متناظر

رئیس:

معصومی، محسن

(دکترای مهندسی پلیمر)

دبیر:

پژوهشگاه استاندارد، گروه پتروشیمی

سنگسفیدی، لاله

(کارشناسی ارشد شیمی آلی)

اعضاء: (اسمی به ترتیب حروف الفبا)

پژوهشگاه استاندارد، گروه پتروشیمی

ابراهیم، الهام

(کارشناسی شیمی)

دانشگاه صنعتی امیرکبیر

احمدی، زاهد

(دکترای مهندسی پلیمر)

شرکت مهر آوند مشهد

برادران حسینی، روشنک

(کارشناسی ارشد شیمی آلی)

شرکت پلی‌اتیلن سمنان

جباری، حامد

(کارشناسی ارشد مهندسی پلیمر)

شرکت آبان بسپار توسعه

ربیحات، مالک

(کارشناسی مهندسی شیمی)

شرکت پارس اتیلن کیش

زنده‌یه، پیمان

(کارشناسی مهندسی مکانیک)

شرکت مهندسی آریانام

سیری، مریم

(کارشناسی ارشد مهندسی پلیمر)

گروه صنعتی وحید

صحاف امین، علیرضا

(کارشناس ارشد مدیریت)

شرکت آوند پلاست کرمان

شاهنوشی، محبوبه

(کارشناسی ارشد مهندسی پلیمر)

انجمن لوله و اتصالات پلی اتیلن

دیانت، سینا پی

(کارشناس ارشد مهندسی پلیمر)

شرکت فراز پلیمر فردوس

عبدزاده، کامران

(کارشناسی مهندسی پلیمر)

شرکت گسترش پلاستیک

عیسی زاده، احسانعلی

(کارشناسی مهندسی پلیمر)

شرکت آی ای ام

قناڈی، لادن

(کارشناسی مهندسی پلیمر)

شرکت صنایع پلاستیک جهاد زمزم

کبیری، محمد اقبال

(کارشناسی ارشد مهندسی صنایع)

شرکت مهندسی مشاور مهاب قدس

محسنیان، احسان

(کارشناسی ارشد مهندسی پلیمر)

شرکت بازرگانی کاوشاپ پژوهان

میرزاپور، نورالله

(کارشناسی ارشد مهندسی پلیمر)

شرکت پی ای اس

هارطونیان، هوسپ

(کارشناسی مهندسی شیمی)

دانشگاه تهران، دانشکده فنی

هاشمی مطلق، قدرت‌الله

(دکترای مهندسی پلیمر)

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
ب	آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران
ج	کمیسیون فنی تدوین استاندارد
و	پیش گفتار
ز	مقدمه
۱	۱ هدف و دامنه کاربرد
۱	۲ اصول روش
۱	۳ وسایل آزمون
۲	۴ روش انجام آزمون
۴	۵ بیان نتایج
۴	۷ گزارش آزمون
۵	پیوست الف (الزامی) جدول درجه‌بندی ذرات و کلوخه‌ها
۶	پیوست ب (الزامی) عکس‌های میکروسکوپی بری ارزیابی وضعیت ظاهری پراکنش
۱۰	پیوست پ (اطلاعاتی) مثال‌هایی از درجه‌بندی ذرات و کلوخه‌ها
۱۲	پیوست ت (اطلاعاتی) مشخصات پایه

MAHCO

پیش گفتار

"استاندارد" پلاستیک‌ها - سامانه‌های لوله‌گذاری - روش ارزیابی درجه پراکنش رنگدانه یا دوده در لوله‌ها، اتصالات و آمیزه‌های پلی‌الفینی " که پیش نویس آن در کمیسیون های مربوط توسط سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران تهیه و تدوین شده و در یک‌هزار و چهارصد و سی‌امین اجلاس کمیته ملی استاندارد شیمیایی و پلیمر مورخ ۱۳۹۴/۱۱/۱۴ مورد تصویب قرار گرفته است، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ ، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدید نظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدید نظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت . بنابراین، باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی استفاده کرد.

استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳-۶ سال ۷۱۷۵ (پلاستیک‌ها- لوله‌های پلی‌اتیلنی مورد استفاده در آبرسانی- بررسی چگونگی پراکنش دوده- روش آزمون) باطل و این استاندارد جایگزین آن می‌شود.

منبع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است:

ISO 18553: 2002/Amd1: 2007, Method for the assessment of the degree of pigment or carbon black dispersion in polyolefin pipes, fittings and compounds

MAHCO

مقدمه

هدف از استفاده از رنگدانه، شناسایی خط لوله حین بهره‌برداری و درخصوص دوده، مقاوم کردن پلیمر به تخریب ناشی از پرتو فرابنفش است. پراکنش ذرات دوده یا رنگدانه در پلیمر و محصول نهایی مهم است؛ تا از حفظ خواص فیزیکی، مکانیکی و حفاظت سطحی اطمینان حاصل شود.

این استاندارد، روشی برای ارزیابی درجه پراکنش از طریق اندازه‌گیری اندازه ذرات پراکنده شده و درجه‌بندی حسابی توزیع اندازه ذره، ارائه می‌دهد. همچنین عکس‌هایی برای مقایسه تصاویر میکروسکوپی آزمونهای گرفته شده از مواد اولیه یا محصول فراهم می‌کند؛ تا با استفاده از آن‌ها بتوان قابلیت پذیرش پراکنش دوده یا رنگدانه را قضاوت کرد.

محدوده توصیه شده برای درجه‌بندی اندازه ذرات یا کلوخه‌ها در پیوست الف، فهرستی از عکس‌ها در پیوست ب و نرخ‌بندی قابل پذیرش وضعیت ظاهری در پیوست ت داده می‌شود.

MAHCO

پلاستیک‌ها – سامانه‌های لوله‌گذاری – روش ارزیابی درجه پراکنش رنگدانه یا دوده در لوله‌ها، اتصالات و آمیزه‌های پلی‌الفینی

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، تعیین روشی با دو رویه برای ارزیابی اندازه ذره رنگدانه یا دوده و اندازه کلوخه^۱ و نیز درجه پراکنش در لوله‌ها، اتصالات و آمیزه‌های پلی‌الفینی است. این روش هم برای لوله‌ها و اتصالات پلی‌الفینی و هم برای مواد اولیه به شکل دانه^۲، با توجه به رویه انتخاب شده در استاندارد ویژگی‌های محصول، کاربرد دارد. این روش برای لوله‌ها، اتصالات و آمیزه‌های پلی‌الفینی با میزان دوده کمتر از ۳ درصد کاربرد دارد.

۲ اصول روش

آزمونه‌های کوچک از مواد اولیه به شکل دانه یا قطعات کوچک بریده شده از لوله یا اتصالات، گرما داده شده و بین لام‌های میکروسکوپ فشرده شوند. در روشنی دیگر، تکه‌های حاصل از دستگاه نازک‌بُر^۳ می‌تواند استفاده شود.

آزمونه‌های تولیدشده به طور میکروسکوپی بررسی شده و اندازه ذرات و کلوخه‌ها اندازه‌گیری و ثبت شده و سپس در مقایسه با سامانه داده شده در جدول الف-۱، درجه‌بندی می‌شوند.

درجه‌بندی اندازه ذرات یا کلوخه از میانگین درجه‌بندی‌های تعیین شده از ۶ آزمونه تعیین می‌شود. در صورت لزوم، نرخ‌بندی وضعیت ظاهری پراکنش از طریق مقایسه با عکس‌ها تعیین می‌شود (پیوست ب).

۳ وسایل آزمون

۱-۳ کلیات

۱-۱-۳ میکروسکوپ، با قابلیت ایجاد بزرگ‌نمایی مناسب (بندهای ۲-۴ و ۲-۵) و حرکت عمودی، دارای صفحه شطرنجی کالیبره شده استاندارد با قابلیت اندازه‌گیری اندازه ذرات و کلوخه‌ها، و قابلیت نورپردازی مناسب برای جلوگیری از خطای ناشی از اثر نور.

۲-۱-۳ لام‌های شیشه‌ای میکروسکوپ.

۲-۳ وسایل آزمون برای رویه فشرده‌سازی (به بند ۱-۴ نیز مراجعه شود)

.۲-۲-۳ آون یا صفحه داغ یا هرنوع وسیله گرماده، با قابلیت کار در دمای کنترل شده بین ۱۵۰°C تا ۲۱۰°C

۲-۲-۳ چاقوی کوچک جراحی، برای برش آزمونه‌ها.

1- Agglomorate

2- Pellet

3- Microtome

۳-۲-۳ پرس، وزنه یا گیره‌های فنری، برای حفظ فشار.

۳-۳ وسایل آزمون برای رویه نازکبُر (به بند ۴-۱-۲ نیز مراجعه شود)

۳-۳-۱ نازکبُر، با قابلیت تهیه تکه‌هایی با ضخامت لازم.

۴ روش انجام آزمون

۱-۴ تهیه آزمونه

دو روش برای تهیه آزمونه‌ها وجود دارد: رویه فشرده‌سازی و رویه نازکبُر.

۱-۱-۴ رویه فشرده‌سازی

۱-۱-۱-۴ با استفاده از چاقوی جراحی (بند ۳-۲-۳)، شش آزمونه از قسمت‌های مختلف نمونه، بریده شود (یادآوری‌های ۱، ۲ و ۳ مشاهده شوند). برای ارزیابی درجه پراکنش رنگدانه، وزن هر آزمونه $mg (0.2 \pm 0.06)$ و برای ارزیابی درجه پراکنش دوده، وزن هر آزمونه $mg (0.1 \pm 0.02)$ باشد. شش آزمونه روی یک یا چند لام (بند ۳-۱-۳) میکروسکوپ طوری قرار داده شود که هر آزمونه با فاصله مساوی نسبت به اطراف خود و لبه‌های مجاور لام قرار گیرد (یادآوری ۴ مشاهده شود). سپس روی آزمونه‌ها با لام دیگر پوشانده شود (یادآوری ۵ مشاهده شود).

یادآوری ۱ - توجه شود که بررسی میکروسکوپی آزمونه‌های خیلی ضخیم بسیار مشکل است.

یادآوری ۲ - آزمونه‌ها ترجیحاً در امتداد محورهای مختلف محصول بریده شوند.

یادآوری ۳ - توصیه می‌شود که برش آزمونه‌ها روی سطح تمیز انجام شود؛ تا احتمال آلودگی خارجی به حداقل برسد.

یادآوری ۴ - چسبندگی آزمونه‌ها می‌تواند از طریق گرمادهی لام یا با استفاده از قطره‌ای از روغن شناوری بهبود داده شود.

یادآوری ۵ - برای دستیابی به ضخامت یکنواخت، فاصله‌گذار^۱ نازک ساخته شده از فلز یا سایر مصالح مناسب می‌تواند استفاده شود. برای وزن و ضخامت مشخصی از آزمونه، فیلمی به عرض یا قطر حداقل ۴ میلی‌متر بدست آورده شود (یادآوری ۱ مشاهده شود).

۲-۱-۱-۴ اگر از آون (بند ۱-۲-۳) استفاده شود، دو لام توسط گیره‌های فنری (بند ۳-۲-۳) کنار هم محکم نگه داشته شوند. لام‌های نگه داشته شده با گیره، درون آون در دمایی بین $150^{\circ}C$ تا $210^{\circ}C$ به مدت حداقل ۱۰ دقیقه قرار داده شود؛ تا وقتی که هر آزمونه فشرده شده و فیلمی با ضخامت $\mu m (20 \pm 60)$ برای ارزیابی پراکنش رنگدانه و $\mu m (10 \pm 20)$ برای ارزیابی پراکنش دوده بدست آید (یادآوری ۱ بند ۱-۱-۴ مشاهده شود).

سپس لام‌ها از آون بیرون آورده شده و پس از خنک شدن به اندازه کافی برای جابجایی، گیره‌های فنری برداشته شود.

۳-۱-۱-۴ در روشی دیگر، لامها می توانند روی صفحه داغ یا سایر وسایل گرمایی (بند ۱-۲-۳) در دمایی بین 150°C تا 210°C قرار داده شوند، و با استفاده از دستگاه پرس یا وزنه کافی، فیلمی با ضخامت یکنواخت مطابق با بند ۴-۱-۱-۲ تولید شود.

قبل از برداشتن لامها از روی صفحه داغ برای بررسی میکروسکوپی (بند ۴-۲)، خنک کاری انجام شود.
۲-۱-۴ رویه نازک بُر

۴-۲-۱-۴ شش آزمونه از قسمت‌های مختلف محصول طوری بریده شود (یادآوری ۲ بند ۱-۱-۴ مشاهده شود) که فیلم‌هایی با ضخامت μm (20 ± 60) برای ارزیابی پراکنش رنگدانه و μm (20 ± 10) برای ارزیابی پراکنش دوده بدست آید (یادآوری ۱ بند ۱-۱-۴ مشاهده شود). عرض فیلم در تمام جهات حداقل ۴ میلی‌متر باشد (یادآوری ۱ بند ۱-۱-۴ مشاهده شود).

شش آزمونه روی یک یا چند لام (بند ۳-۱-۳) میکروسکوپ طوری قرار داده شود که هر آزمونه با فاصله مساوی نسبت به اطراف خود و لبه‌های مجاور لام قرار گیرد (یادآوری ۴ بند ۱-۱-۴ مشاهده شود). سپس روی آزمونه‌ها با لام دیگر پوشانده شود.

۲-۴ بررسی میکروسکوپی

۴-۲-۱ ارزیابی درجه پراکنش

ذرات و کلوخه‌ها در هر شش آزمونه به ترتیب، از طریق میکروسکوپ (بند ۳-۱-۱) تحت نور عبوری با بزرگنمایی ۱۰۰ بررسی شود (یادآوری مشاهده شود).

بزرگترین بُعد هر ذره و کلوخه اندازه‌گیری و ثبت شود و از ذرات با اندازه کوچکتر از ۵ میکرومتر صرفنظر شود. درجه‌بندی مطابق با گروه‌های اندازه در جدول الف-۱ انجام شود.

یادآوری ۱ - برخی رنگدانه‌ها در نور قطبیده یا در نوری با چگالی متفاوت، آشکارتر مشاهده می‌شوند. در صورت امکان، با استفاده از تغییر شدت نور و نیز استفاده از منابع نوری مختلف (مانند نور عبوری، بازتابی یا قطبیده) کلوخه‌های رنگدانه بررسی شوند.

برای درجه ۲/۵ و بالاتر، بررسی ذرات متعلق به گروه‌های اندازه کمتر لازم نیست. بهمنظور پرهیز از کار اضافی، بهتر است ابتدا ذرات بزرگتر اندازه‌گیری شده و با الزامات مربوط به حداکثر تعداد مجاز ذرات و کلوخه‌ها در چهار گروه داده شده در جدول الف-۱ مقایسه شوند.

۴-۲-۲-۴ بررسی نرخ‌بندی وضعیت ظاهری

اگر نرخ‌بندی وضعیت ظاهری لازم باشد، هر آزمونه به ترتیب از طریق میکروسکوپ (بند ۳-۱-۱) تحت نور عبوری با بزرگنمایی حداقل ۷۰ بررسی شود. به وضعیت ظاهری هر آزمونه در مقایسه با عکس‌های میکروسکوپی توجه شود (پیوست ب مشاهده شود).

۵ بیان نتایج

۱-۵ درجه‌بندی اندازه ذرات و کلوخه‌ها

با استفاده از جدول الف-۱، درجه هر آزمونه تعیین شود. میانگین حسابی شش درجه‌بندی محاسبه شود. نتیجه با دقت یک رقم اعشار بیان شده و به سمت عدد بزرگتر بعدی گرد شود (مثال‌های داده شده در پیوست پ مشاهده شوند).

۲-۵ نرخ‌بندی وضعیت ظاهری

به وضعیت ظاهری هر آزمونه و وضعیت ظاهری غالب بر کل آزمونه‌ها، توجه شود.

۶ گزارش آزمون

گزارش آزمون باید شامل اطلاعات زیر باشد:

الف) ارجاع به این استاندارد؛

ب) مشخصات کامل مواد یا محصول تحت آزمون، شامل نوع آزمونه، منبع تهیه آزمونه، کد شناسایی تولیدکننده و تاریخچه قبلی؛

پ) روش تهیه آزمونه‌ها به شکل فیلم (فسرده‌کردن یا نازک‌بُر) و ضخامت آزمونه‌ها به شکل فیلم؛

ت) درجه‌بندی میانگین و درجه‌بندی هر فیلم به‌طور جداگانه مطابق با بند ۱-۵؛

ث) درصورت لزوم، عدد وضعیت ظاهری غالب بر کل آزمونه‌ها و وضعیت ظاهری هر فیلم به‌طور جداگانه مطابق با بند ۲-۵؛

ج) هر عامل موثر بر نتایج، نظیر هرگونه رویداد یا جزئیات کاری که در این استاندارد مشخص نشده است؛

چ) تاریخ انجام آزمون.

پیوست الف

(الزامی)

جدول درجه‌بندی ذرات و کلوخه‌ها

(برای مثال‌ها، پیوست پ مشاهده شود)

جدول الف-۱- درجه‌ها بر مبنای بزرگ‌ترین بعد و تعداد ذرات و کلوخه‌ها

ابعاد																درجہ
μm																
بیش از ۱۴۰ تا ۱۴۰	بیش از ۱۳۰ تا ۱۳۰	بیش از ۱۲۰ تا ۱۲۰	بیش از ۱۱۰ تا ۱۱۰	بیش از ۱۰۰ تا ۱۰۰	بیش از ۹۰ تا ۹۰	بیش از ۸۰ تا ۸۰	بیش از ۷۰ تا ۷۰	بیش از ۶۰ تا ۶۰	بیش از ۵۰ تا ۵۰	بیش از ۴۰ تا ۴۰	بیش از ۳۰ تا ۳۰	بیش از ۲۰ تا ۲۰	بیش از ۱۰ تا ۱۰	بیش از ۵ تا ۵		
حداکثر تعداد ذرات و کلوخه‌ها																
.																
															۱	۰,۵
															۱	۱
															۱	۱,۵
															۱	۱۲
															۱	۲
															۱	۲,۵
															۱	۳
															۱	۳,۵
															۱	۴
															۱	۴,۵
															۱	۵
															۱	۵,۵
															۱	۶
															۱	۶,۵
															۱	۷

یادآوری ۱- ۷ میکرومتر تحت بزرگ‌نمایی ۱۰۰ معادل با ۰/۰ میلی‌متر و تحت بزرگ‌نمایی ۷۰ معادل با ۰/۴۹ میلی‌متر است.
به طور مشابه، ۶۰ میکرومتر تحت بزرگ‌نمایی ۱۰۰ معادل با ۶ میلی‌متر است.

یادآوری ۲- تمام سلول‌های خالی در سمت چپ بالای جدول، بدین معناست که هیچ ذره‌ای در آن محدوده اندازه، برای درجه‌بندی در آن ردیف قابل پذیرش نیست.

یادآوری ۳- تمام سلول‌های خالی در سمت راست پایین جدول، بدین معناست که هیچ محدودیتی در تعداد ذرات در آن محدوده اندازه ذره وجود ندارد. اگر تعداد ذرات و کلوخه‌ها در یک محدوده اندازه بزرگ‌تر از ۱۲ باشد، درجه مربوط به اولین سلول خالی پایین ۱۲ باید در نظر گرفته شود.

یادآوری ۴- در صورت مشاهده کلوخه با اندازه بزرگ‌تر از ۱۴۰ میکرومتر، حتی اگر میانگین درجه پراکنش زیر ۳ باشد، آزمون باید روی دو نمونه (۱۲ آزمونه) دیگر تکرار شود. اگر باز هم کلوخه‌ای با اندازه بزرگ‌تر از ۱۴۰ میکرومتر مشاهده شد، درجه پراکنش بیش از ۷ گزارش شود.

پیوست ب

(الزامی)

عکس‌های میکروسکوپی برای ارزیابی وضعیت ظاهری پراکنش

A1

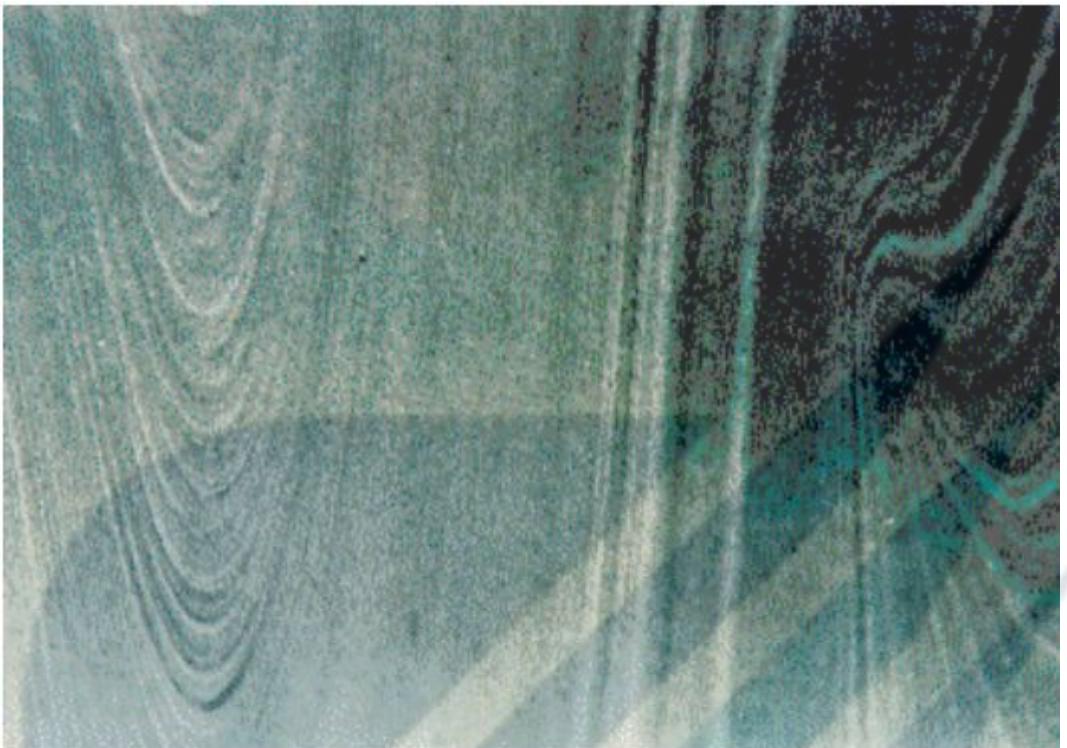
A2

A3

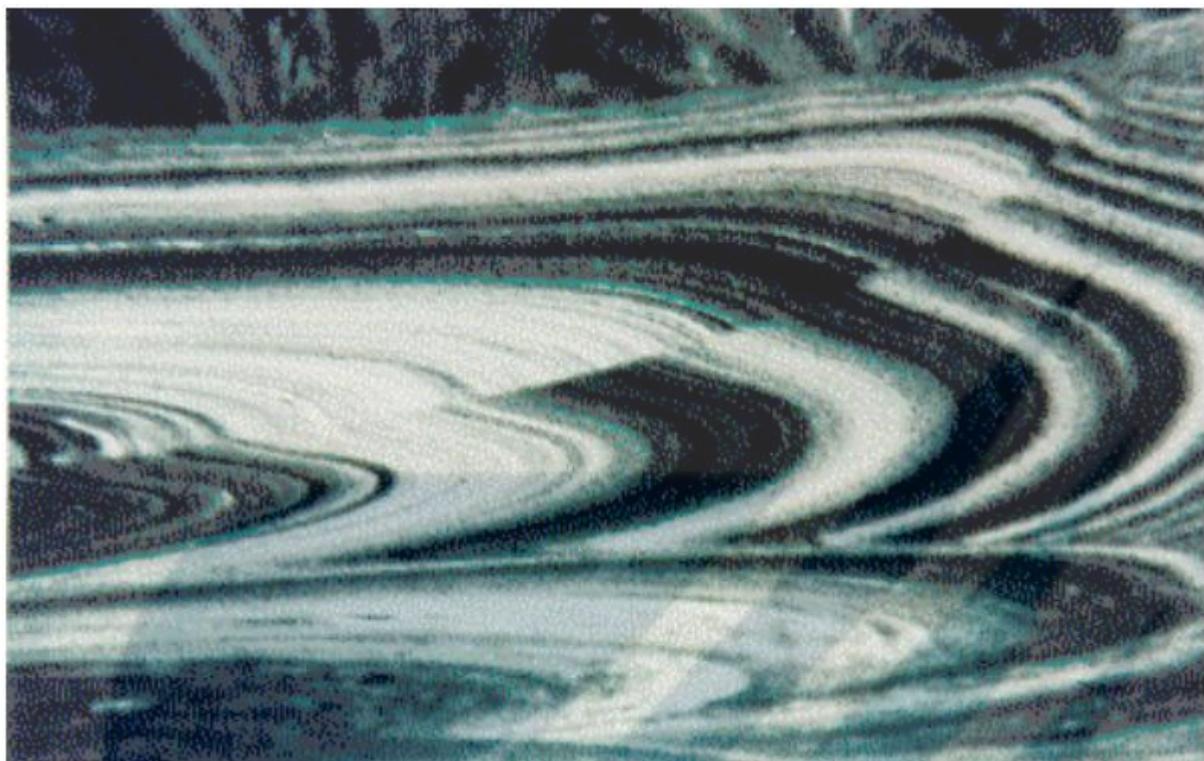
B

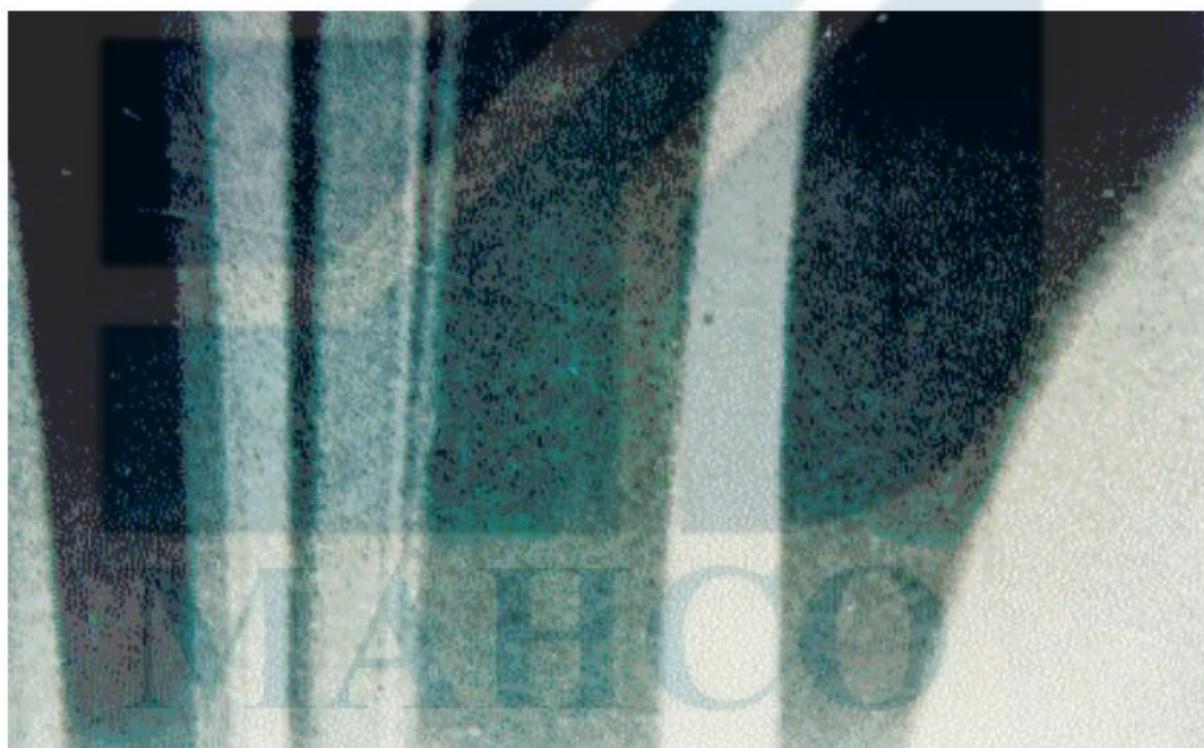
C1

C2

D

E

پیوست پ
(اطلاعاتی)
مثال‌هایی از درجه‌بندی ذرات و کلوخه‌ها

پ-۱ مثال ۱

جدول پ-۱- تعداد ذرات و کلوخه‌ها، رده‌بندی شده برحسب اندازه، در هر یک از شش آزمونه

و درجه‌بندی حاصل

درجه آزمونه	ابعاد				آزمونه	
	μm					
	۴۰ تا ۳۱	۳۰ تا ۲۱	۲۰ تا ۱۱	۱۰ تا ۵		
	تعداد ذرات و کلوخه‌ها					
۲	۱	۲		۳	۱	
۲/۵	۱	۵		۳	۲	
۳	۱	۲	۱۴		۳	
۲/۵	۲	۲		۳	۴	
۳	۴	۲		۳	۵	
۳/۵	۷	۵	۱۲	۳	۶	

میانگین حسابی ۶ درجه‌بندی، حاصل "تقسیم $(2 + 2/5 + 3 + 2/5 + 3 + 2/5 + 3/5)$ بر ۶" و برابر با ۲,۷۵ می‌شود.

لذا درجه پراکنش، ۲,۸ می‌شود (بند ۱-۵).

پ-۲ مثال ۲

جدول پ-۲- تعداد ذرات و کلوخه‌ها، رده‌بندی شده برحسب اندازه، در هر یک از شش آزمونه و درجه‌بندی حاصل

درجه آزمونه	ابعاد							آزمونه	
	μm								
	۶۰ تا ۵۱	۵۰ تا ۴۱	۴۰ تا ۳۱	۳۰ تا ۲۱	۲۰ تا ۱۱	۱۰ تا ۵			
	تعداد ذرات و کلوخه‌ها								
۳	۱		۳	۹	۳	۷	۱		
۳			۳	۹	۳	۷	۲		
۲/۵			۳	۵	۳	۷	۳		
۲/۵			۱		۵	۱۹	۴		
۳		۲			۵	۱۹	۵		
۳	۱						۶		

میانگین حسابی ۶ درجه‌بندی، حاصل "تقسیم $(۳ + ۳ + ۲/۵ + ۲/۵ + ۳ + ۳)$ بر ۶" و برابر با $۲/۸۳۳۳$ می‌شود.

لذا درجه پراکنش، ۲/۹ می‌شود (بند ۱-۵).

پیوست ت
(اطلاعاتی)
مشخصات پایه

حدود زیر توصیه می‌شود:

درجه‌بندی پراکنش، مساوی یا کوچک‌تر از ۳ باشد.

نرخ وضعیت ظاهری، بدتر از عکس میکروسکوپی B در پیوست ب نباشد. یعنی فقط درجه‌های پراکنش قابل مقایسه با عکس‌های میکروسکوپی A1، A2، A3 و B قابل پذیرش است.

